УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
75 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 74125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 37. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 27-го ЛЮТОГО 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 27, 1969 No. 37. VOL. LXXVI.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 26 лютого 1969

В АМЕРИЦІ

ПРОФЕСОР ПЕРЕДБАЧАЄ, ЩО В ЦЬОМУ РОЦІ ПОЧНЕТЬСЯ зменшування інфляції і що крайова економіка збільшиться на 60 більйонів дол. Цим професором є д-р Роберт М. Вілліямс із Каліфорнійського університету в Лос Анджелесі. Він передбачає, що бизнеси збільшать темп свого розвитку аж в другій половині цього року. Тому, гадає цей економіст, треба б продовжити важність закону про збільшений прибутковий податок принаймні на другу половину цього року. Д-р Вілліямс передбачає, що економіка збільшиться в цьому році на 3.4 відсотка. Збільшення крайової економіки в цьому році мало б становити тільки 60 більйонів дол., а в 1968 р. воно становило 69 більйонів дол.

ЧИСЛО ПРОДАНИХ АВТ В ДЕКАДІ ВІД 11 ДО 20 лютого збільшилося на 9 відсотків в порівнянні з минулим роком. Цього року чотири найбільші автові корпорації продали авт у другій декаді лютого 236,575, а в тому самому часі минулого року тільки 192,880. Дженерал Моторс Корпорація цього року продала 125,390 авт, а минулого року — 92,57578, Форд — 61,753 (54,640), Крайслер — 42,859 (39,624) і Амерікен Моторс — 7,173 (6,038). В цілому цьому місяці сподіваються продати 635,000 авт, а минулого року продано в лютому 624,000, хоч число днів в лютому було минулого року на один більше.

КОЛИШНІЙ КОМІСАР ПОДАТКОВОГО БЮРА вашингтонський адвокат Мортімер М. Кеплін, зізнаючи в Палатній Комісії Способів і Засобів, закликав Конгрес скасувати звільнення від оподаткування ті організації, які ведуть торговельні бизнеси, від яких не платять федеральних податків, хоч становлять конкуренцію для подібних бизнесів, які мусять платити податок. Університети ведуть департаментові крамниці, які нібито є книгарнями, церкви мають різні бизнеси, в яких продається фонографічні рекорди аж до жіночої ґалянтерії включно, не платячи прибуткових податків. Конґресмен Вілбур Д. Міллс вніс законопроєкт, щоб загострити звільнювання від оподаткування деякі бизнеси.

ВІДЧУЖЕННЯ МІЖ БІЛИМИ Й ЧОРНИМИ в ЗСА поглиблюється, як виявляють окремі студії цієї проблеми, підтримувані Інформаційним Центром Міської Америки та Міською Коаліцією. 1-го березня 1968 Президентська Крайова Комісія в справах громадянських заворушень твердила, що „наша країна йде до двох окремих нерівних суспільств — одного чорного і одного білого". Тепер, згідно з вище згаданими студіями, „ми зближаємося до двох суспільств, чорного й білого", нерівних і окремих, хоч дещо зроблено в цьому напрямі, щоб об'єднати білих і чорних. Поглиблюється ненависть чорних до білих та їхня гордість, головно між молоддю. Білі турбуються долею міських нетрів, але немає ні порозуміння між білими й чорними в справі причин і значення громадянських заворушень.

РЕЙ С. БЛІСС ЗРЕЗИҐНУВАВ ЗІ СТАНОВИЩА голови Республіканського Крайового Комітету і в половині квітня залишить свій пост та відійде до приватного життя. Блісс займав провідний пост в Республіканській Партії майже чотири роки і поставив цю партію на ноги після жахливої поразки у виборах 1964-го року, коли програв президентські вибори сенатор Беррі Ґолдвотер. Деякі республіканці були проти Блісса тому, що він не мав блиску у своїх виступах. Але він був відданий партії і виконував невдячну організаційну працю та домігся того, що республіканці скріпили свої сили та виграли президентські вибори. Блісс відходить вже в квітні, щоб новий голова мав час підготувати вибори в листопаді ц. р.

У СВІТІ

ВІЦЕ - ПРЕЗИДЕНТ ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ НҐУЄН КАО КІ ЗАЯВИВ в Сайґоні, безпосередньо перед своїм відлетом до Парижу, що обстрілювання яких півтори сотні південно - в'єтнамських міст комуністичними ракетами й мінометами — це яскраве порушення умови, на основі якої розпочалась Паризька конференція, і що Південний В'єтнам готов сам, без американського летунства, відновити бомбардування Північного В'єтнаму. Президент Ніксон покищо противиться такому загостренню ситуації у В'єтнамі, Као Кі буде старатися говорити з през. Ніксоном у Парижі.

ІЗРАЇЛЬСЬКЕ ЛЕТУНСТВО ПЕРЕВЕЛО 30-хвилинне бомбардування двох таборів арабських терористів на терені Сирії, в глибині 30 миль від ізраїльського кордону. Ізраїльські літаки збили дві сирійські машини совєтського типу „МІҐ". За арабськими джерелами — 3 особи були вбиті й 17 ранених з-посеред членів арабської терористичної організації „Ель Фатах", яку підтримує Сирія.

У БУДАПЕШТІ ЗІБРАЛИСЬ делеґати 8-ох комуністичних партій задля підготови великого комуністичного збіговища на найближчий травень у Москві. Цю підготовну комісію становлять компартії з СССР, Італії, Франції, Мадярщини, Бельгії, Індії, Судану й Уруґваю.

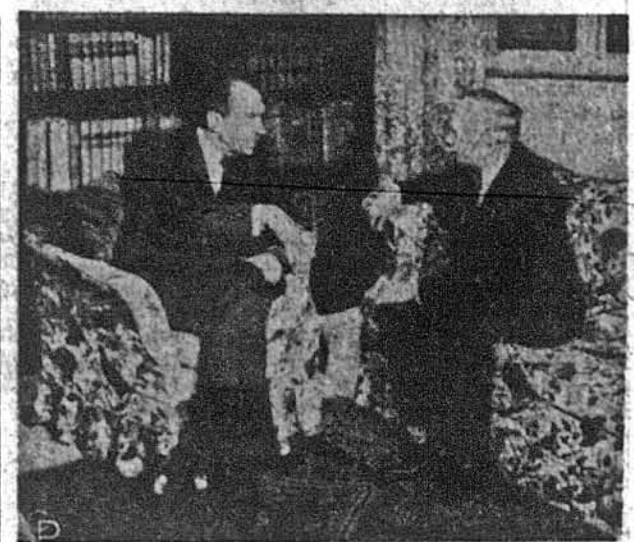
АМЕРИКАНСЬКА РОЗВІДКА В ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ СТВЕРДИЛА, що поважні північно - в'єтнамські та в'єтконґські війська зосереджуються недалеко Сайґону. Бомбардування південно - в'єтнамських міст ракетами й мінометами це буцім-то тільки тактичний маневр, щоб відтягнути увагу командування альянтів від дійсної стратегічної цілі комуністів — заатакувати й захопити столицю Сайґон.

ШВЕДСЬКИЙ УРЯД ПОВІДОМИВ, що він уділюватиме й надалі політичний азиль дезертирам з американської армії і молодим втікачам, які не захотіли піти до війська в ЗСА. Шведський уряд дає таким особам грошову допомогу, щоб вони могли знайти собі помешкання і студіювати або дістати заробіткову працю.

БРИТІЙСЬКА ПАЛАТА ГРОМАД РІШИЛА перевести окрему дебату над конфліктом з Францією, який виник внаслідку виявлення британським урядом подробиць розмови президента де Ґолля з французьким амбасадором Крістофером Сомсом 4 лютого ц. р. Де Ґолль образився, що британці зламали довірочність тієї розмови, але британський уряд вважає, що прем'єр Гаролд Вільсон мусів виявити ту розмову німецькому канцлерові Куртові Кізинґерові, бо не можна було промовчати вимоги де Ґолля — скасувати НАТО й Европейську Економічну Спільноту. Британські опозиційні консерватисти закидають урядові, що він завинив у тій кризі, бо не попередив де Ґолля, що оприлюднить зміст згаданої розмови.

ПІСЛЯ ВІДВІДИН І РОЗМОВ У БРЮССЕЛІ І ЛОНДОНІ, ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН У БОННІ

Лондон. — Президент Ричард Ніксон перевів минулий вівторок 25 лютого на двократних нарадах з британським прем'єром Гаролдом Вільсоном, був на обіді у королеви Єлисавети, несподівано відвідав нижчу палату британського парляменту, Палату громад, і прийняв 18 представників британського громадянства, між ними двох голов студентських організацій, у віці 25 і 26 років. Ніксон двічі прикро заскакував членів своєї особистої охорони, коли зупиняв авто та виходив з нього, щоб стискати руки сірих британських громадян. У палаті громад Ніксон сів у задніх лавках, майже невидний парляментаристам і публіці. Очевидно, всі члени парляменту й приявні британські міністри були свідомі приявности Ніксона, але — за давнім традиційним звичаєм, який забороняє парляментарним послам звертатись безпосередньо до голів чужих держав, — ніхто у своїй промові не згадував, що на залі є американський президент. Ніксон прислухувався впродовж 15-ох хвилин запитам послів та відповідям, що їх давав прем'єр Гаролд Вільсон. Між гістьми, які зголосилися на розмову до Ніксона в готелі „Клеридж", був також колишній британський прем'єр Гаролд МекМіллен. Ніксон нараджувався теж з лідерами британської опозиції. Хоча офіційно нічого не виявлено про хід і вислід нарад Ніксона з британськими державними мужами, преса твердить, що найбільше уваги займала справа НАТО, при чому приявний на тих нарадах британський міністер оборони Гілі буцім-то висловився за вживання у випадку совєтського наїзду проти Заходу — тактичної атомової зброї, поки не виявиться, чи треба вжити масову стратегічну ядрову зброю. Ніксон висловився за затіснення взаємин між ЗСА і Британією. За твердженням західньої преси й американських кореспондентів, що товаришать в подорожі по Европі президентові Ніксонові, Ніксон зробив на всіх своїх розмовців якнайкраще враження, головно своїм докладним знанням европейських проблем і відносин та „винятковим умінням слухати", — що — пишуть газети — не було прикметою президента Л. Б. Джансона. На середу 26 лютого на 9 годину ранку був передбачений відлет президента Ніксона з Лондону до Бонну, столиці Західньої Німеччини. Відвідини Ніксона у королеви Єлисавети були вперше в історії Британії передавані через кольорову телевізію.

Президент Ричард Ніксон, прибувши до Лондону після відвідин у Бельгії, перевів довгі наради з британським прем'єром Гаролдом Вільсоном. Частина тих нарад велася з обосторонніми дорадниками — по трьох з кожної сторони — частинно в чотири очі. На світлині бачимо американського президента у бібліотечній кімнаті британського прем'єра Вільсона в його офіційній резиденції в Чекерсі недалеко Лондону.

АФП-КІО твердять, що економічна стабільність залежить від зменшення прибутків

Вол Гарбор, Флорида. — Виконна Рада Американської Федерації Праці — Конґресу Індустріяльних Організацій заявляє, що стабільність економіки ЗСА залежить від зменшення прибутків промислових корпорацій, а не від зменшення заробітків робітників. В заяві про економіку країни твердиться, що захмарений вигляд на 1969 рік спричинюють два чинники: непевність, як зменшиться темп економічного збільшення в цьому році, та непевність того, що робитиме Уряд, щоб поборювати інфляцію. Виконна Рада рекомендує, щоб стабільність економіки осягнути без збільшення числа безробітних. Уряд повинен поширити програму перевишколу робітників та створювати нові варстати праці для тих, що довший час не мають праці і становлять тверде ядро в числі безробітних. Виконна Рада твердить, що від 1960 до 1968 року прибутки працедавців збільшилися на 91 відсоток, дивіденди власників паїв збільшилися на 84 відсотки. В тому самому часі заробітки робітників збільшилися тільки на 31 відсоток. Коли оцінювати збільшення заробітків купівельною їх вартістю, тоді збільшення заробітків становить тільки 11 відсотків.

Кошти прожитку в 1968-му році збільшилися на 4.6 відсотка

Вашингтон. — Департамент Праці стверджує, що кошти прожитку в цій країні від січня 1968 до січня 1969-го року збільшилися на 4.6 відсотка, а в місті Ню Йорку індекс цін в тому ж часі збільшився аж 5.7 відсотка. Гуртові ціни далі збільшуються, що свідчить про це, що індекс цін збільшуватиметься і в лютому ц. р. На збільшення індексу цін вплинули подорожчання забезпечення на авта, збільшення податку від реальностей та коштів лікування в шпиталях. Коли береться до уваги купівельну вартість доляра, то доляр в метрополітальній окрузі Ню Йорку вартував в січні 1969 року тільки 78.2 центи в порівнянні з пересічними цінами 1957-1959 років, а в порівнянні з роками 1947-1949 тільки 65 центів. Індекс цін становив в січні 1969 — 124.1 відсотка в порівнянні з пересічними цінами 1957-1959 років. Що можна було купити в 1939 році за $ 10, то в січні 1969 року воно коштувало $ 25.62.

Сірган хоче визнати себе винним

Лос Анджелес, Кал. — 25 лютого настала зміна в становищі підсудного Сіргана Б. Сіргана, оскарженого в убивстві нюйоркського сенатора Роберта Ф. Кеннеді, бо підсудний заявив, це своїм оборонцям, що він хоче признатися до вини та піти до газової комори на смерть. Сірган змінив свої попередні зізнання після того, як прокуратор прочитав щоденник підсудного з 18-го травня 1968-го року, в якому Сірган пише, що „Роберт Кеннеді мусить бути вбитий". Оборонці Сіргана старалися, щоб щоденник не був читаний суддям присяжним, бо його незаконно забрала поліція з мешкання Сіргана, не маючи на це судового наказу. Коли прочитано цей щоденник, тоді Сірган почав кричати на судовій розправі, що він не „матиме справедливого суду" і що він воліє заявити судові, що вбив сен. Р. Кеннеді, щоб згинути в газовій коморі. Провідник судової розправи суддя Герберт В. Вокер перервав розправу, і Сірган пішов на нараду зі своїми оборонцями до окремої кімнати, куди пішла і його мати. Провідник лави оборонців адвокат Купер ствердив, що Сірган хоче взяти на себе вину, але оборонці відраджують йому це зробити. В щоденнику Сіргана написано: „Р. Ф. К. мусить згинути, згинути, згинути!"

Совєти здискредитували Східню Німеччину в справі Берліну

Берлін. — За твердженням західньо-европейської, зокрема німецької преси — партійно-державна верхівка Східньої Німеччини не була поінформована про рішення московських володарів взяти ініціятиву в справі компромісової полагоди кризи довкола Західнього Берліну з приводу заповіджених на 5 березня ц. р. тамошніх виборів президента Німецької Федеративної Республіки. Відвідини совєтського амбасадора Семйона Царапкіна в минулу неділю у канцлера Курта Кізинґера і його пропозиція, щоб уряд Західньої Німеччини переніс вибори президента до іншого міста в заміну за відкриття берлінського „муру ганьби" для відвідувачів з західнього Берліну до Східнього Берліну — були для східньо-німецьких комуністів великою несподіванкою. Покищо східньо-німецькі комуністи погоджуються на відвідини мешканців Західнього Берліну тільки на найближчий Великдень, — західньо-німецький уряд на це не погоджується і заапелював до Совєтського Союзу, щоб той полагодив цю справу, себто врозумив східньо-німецьких комуністів.

ПОМЕР ПРЕМ'ЄР ІЗРАЇЛЮ

В середу 26 лютого ц.р. радіо подало коротку вістку, що в Єрусалимі помер на удар серця ізраїльський прем'єр Леві Ешколь. Він мав 73 роки. За його життя найповажнішим претендентом на наступного прем'єра був військовий міністер, генерал Моше Даян.

Українці взяли участь у Семінарі Братської Активности в Дітройті

Дітройт, Миш. — В дні 18 лютого 1969 р. тут в готелі Віттієр відбулося засідання екзекутиви Братської Секції Крайового Братського Конґресу, а наступного дня там же відбувся цілоденний семінар, присвячений товариській, громадській і допомоговій діяльності братерсько-забезпеченевих організацій та їх відділів. В засіданні екзекутиви узяв участь головний секретар УНСоюзу д-р Ярослав Падох, який є її членом від ряду років. На засіданні схвалено також у цім році приготовити концерт силами братських організацій, який має відбутися в Бостоні, у вересні ц. р. в межах конвенції Крайового Братського Конґресу. Участь у цім концерті братиме також Український Народний Союз, подібно, як минулими роками.

У семінарі взяли участь коло вісімдесять представників кругло сорок братських організацій. Від УНСоюзу були приявними, крім головного секретаря, головні контролери Володимир Гірняк і Іван Ващук, кол. гол. радний Володимир Дідик і д-р Атанас Слюсарчук. Від Українського Робітничого Союзу взяли участь у семінарі гол. радний д-р Осип Бойчук і Степан Віхар. На семінарі, який вів голова Секції, пастор Дрейпер з Боффало, обговорювано потребу оживити братську діяльність відділів братських установ й представники поодиноких установ подавали приклади зі своєї діяльности.

Вечором відбулася нарада секретарів і організаторів місцевих Відділів УНСоюзу та місцевої Окружної Управи, на якій обговорено актуальні справи, а зокрема відмічення 75-річчя УНСоюзу та зв'язані з цим великим ювілеєм зобов'язання всіх його Відділів та їх урядовців. На 8 місцевих Від. на нараду прибули урядовці семи Відділів. Доповідали на нараді д-р Я. Падох, Вол. Гірняк і В. Дідик. Голова Округи І. Ващук представив плян ювілейної кампанії за збільшення Округи, який передбачує, що Округа здобуде в цім році 450 членів, приєднуючи кожного місяця щонайменше 38 членів. В січні Округа виконала свої зобов'язання і придбавши 38 членів заняла перше місце між всіми Округами. Кожний Відділ одержав свою квоту членів і всі приявні секретарі зобов'язалися кожного місяця її виконувати. Спираючись на місячних, а не на річних квотах Відділів, Округа сподіється вповні досягнути намічену ціль. Схвалено також влаштувати зустріч з громадянством й заопікуватися союзовою молоддю, гуртуючи її в спортовому та мистецькому гуртах. В пляні є також прогулька на віддалену Союзівку, а також відмічення 75-річчя УНСоюзу і виставлення у Дітройті опери „Анна Ярославна", прем'єра якої відбудеться в травні в Ню Йорку.

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ В ЕДМОНТОНІ

Едмонтон, Канада. — На день Т. Шевченка, у неділю 9-го березня, заповіджено великий концерт пам'яті Кобзаря. Об'єднаними хорами диригуватиме Р. Солтикевич, виступить також солістка Вікторія Винничук.

Рада Директорів УККА радитиме цієї суботи

Ню Йорк. — У суботу 1-го березня о год. 2-й по полудні в Українському Інституті Америки відбудеться річне засідання Ради Директорів Українського Конґресового Комітету. На порядку нарад: звідомлення із праці УККА за 1968 рік, фінансовий звіт за 1968 р., схвалення бюджету УККА на 1969 рік, плянування 10-го Конґресу УККА, що відбудеться в днях 23-25 жовтня ц. р. в готелі „Комодор" у Ню Йорку. Крім того будуть виголошені на засіданні дві доповіді на тему „Політика УККА — проєкція на майбутнє" — про зовнішній відтинок доповідатиме президент УККА проф. д-р Лев Добрянський, про внутрішній сектор — д-р Матвій Стахів. Участь у річнім засіданні, визначеному Статутом, беруть члени Екзекутиви, Політичної Ради, Контрольної Комісії та Суду УККА. Наради Ради УККА попередить засідання Екзекутиви і Комісій в передполудневих годинах в тому ж Інституті.

Маршал І. Конєв хвалить Сталіна на сторінках „Радянської України"

Київ. — До загальної темної картини повернення часів сталінщини, з відтворенням МВД, примусовим зачиненням церков і молитовних домів, посиленим пропаґуванням так зв. соціялістичного змагання, „суботників", „недільників" з обов'язковою безплатною працею тощо, додано тепер новий мазок — згадки і навіть вихвалання Сталіна. У статті совєтського маршала І. Конєва „Героїчна Епопея", про Корсунь — Шевченківський бій червоних з брунатними під час другої світової війни називається ім'я Сталіна, при чому ім'я автора-маршала подано як І. Конєв, а диктатора — „Й. В. Сталін". Совєтський маршал твердить, що завдяки вказівкам Сталіна із Ставки у Москві — біля Корсуня було вбито 55 тисяч німців-фашистів, а 18 тисяч взято в полон. За Хрущова ім'я Сталіна було викреслене в такого типу статтях, де змішані правда і пропаґанда, а в деяких звучали навіть критичні нотки на адресу головнокомандувача і генерального секретаря ЦК КПСС Сталіна. Тепер його ім'я повертають.

Над 5 областями України пройшли нищівні пилові бурі

Київ. — „Радянська Україна" з 13 лютого повідомляла, що снігові бурі та циклони наробили великої шкоди в багатьох районах України, особливо в 5 областях, де вчинилися, внаслідок запущеної ерозії ґрунтів, пилові бурі. Газета повідомляла: „На Україну вторгнувся південний циклон. Зустрілися теплі вологі повітряні маси Середземного моря з дуже холодними арктичними, які надходили на північ УССР з Карського моря. Вітер західнього напрямку набрав штормової сили, а в південних та східніх областях виникли урагани. Значні снігопади при сильному вітрі викликали хуртовини, заметі. Найбільше снігу випало в Кіровоградській, Київській, Черкаській та Чернігівській областях. У Криму сніг переходив у дощ. Одночасно в Полтавській, Харківській Дніпропетровській, Запорізькій та Луганській областях, де сніжного покриву майже не було, виникли пилові бурі. Явище пилових бур взимку дуже рідке і зустрічається не частіше, як раз на 50 років, а в цьому році пилові бурі в цих областях повторюються вже другий раз". З останніх радіоповідомлень відомо, що в ці дні на Україні стоять великі морози, після ще двох снігових бур, що прийшли під кінець минулого тижня.

Іван Зазворський переобраний на голову Оукруги УНС в Аллентавні

Нортгемптон, Па. — Ювілейні Збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Округи Аллентавну, що відбулися тут в неділю, 23-го лютого, переобрали одноголосно через акламацію на голову Окружної Управи І. Зазворського, який працював на цьому пості вже дванадцять років, та вирішили відзначити 75-річчя УНСоюзу бенкетом, який має відбутися 16-го листопада ц. р. в Аллентавні. В цих святочних, а все таки ділових річних зборах Округи взяли участь численні представники відділів Округи та місцеве членство УНСоюзу, а проводила ними президія в складі: о. прот. Андрій Двораківський — голова, Іван Стасів — секретар. Після короткої молитви, яку провів о. прот. Двораківський, відкрив ці збори голова Окружної Управи Іван Зазворський та перевів вибір президії і затвердження порядку нарад. Опісля секретарка попередніх зборів Округи Анна Гарас відчитала протокол з тих зборів, а члени Управи: голова Іван Зазворський, секретарка Анна Гарас і касир Дмитро Мушастий склали звіти з минулорічної праці.

До численної союзової громади промовили, після звітувань, представники Головного Уряду УНСоюзу: головний радний і обласний організатор Степан Гавриш, який подав вичерпну оцінку праці Округи та ряд практичних порад для ведення успішної членської кампанії, підкреслюючи особливу важність посиленої праці в ювілейному році УНСоюзу, та заступник головного предсідника і керівник Рекордового Відділу УНСоюзу Володимир Сохан, який зреферував теперішній стан УНСоюзу та його завдання, напрямні і пляни праці на найближчі роки.

В імені місцевої філії УККА виступив з коротким привітом її голова Іван Стасів, який закликав українське громадянство та Округу відзначити ювілей УНСоюзу репрезентативною імпрезою та новими здобутками у приєднуванні нових членів. Бажаючи успіхів УНСоюзові та його місцевій Окрузі, промовець з признанням згадав клич УНСоюзу „з пошані до піонерів — лицем до молоді".

Перед передачею новообраному голові О. К. проводу нарадами виголосив о. прот. Двораківський зворушливу промову із словами признання УНСоюзові за його працю та з апелем до всіх українців єднатися до спільних зусиль для добра свого народу і закликав усіх, за прикладом інших народів, в тому в першу чергу жидів, зберігати рідну мову, релігію і традиції; бо „роздор і роз'єднання, це наша трагедія, над якою я як священик дуже болію" — закінчив своє слово промовець.

Збори закінчено короткою дискусією із запитами та відповідями на актуальні теми союзової забезпеченевої і громадської діяльности.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 9118.
Supscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ніксон в Европі

Увесь теперішній тиждень президент Ричард Ніксон перебуває в Західній Европі, відвідуючи столиці держав тієї частини світу. Свою подорож він сам окреслив, як ділову, і тому виїхав без дружини, у товаристві своїх найближчих співробітників - дорадників. Міжнародна преса присвячує тій подорожі особливу увагу, і в зв'язку з нею відкладено цілий ряд важливих рішень — аж закінчаться наради Ніксона і виявляться їх висліди. Ось так, наприклад, члени Паризької конференції в справі В'єтнаму, американці й південні в'єтнамці, як і комуністи, мовчки погодилися не виступати з новими пропозиціями та сугестіями, поки Ніксон не відбуде в Парижі своїх нарад з головою американської делегації Генрі Кеботом Ладжем і з тими учасниками конференції, з якими захоче зустрітися. Совєтські військові маневри в околиці Західнього Берліну відбуватимуться цього тижня нібито в таких розмірах, щоб не виглядали вони на демонстрацію проти відвідин Ніксона. Британські й західньонімецькі військово-політичні кола, для яких від дня вмаршу совєтських військ до Чехо - Словаччини найбільшою проблемою є питання оборонної стратегії Західньої Европи, припинили дискусію на цю тему, в очікуванні відвідин Ніксона . . .

Подорож Ніксона по Західній Европі стоїть у послідовному зв'язку з його передвиборчою критикою на адресу Линдона Джансона: мовляв, політика Джансона довела до відчуження Америки від Европи й обниження американського престижу в західньо - европейських країнах. Ніксон обіцяв направити ці промахи. Отож найпершою його ціллю є затіснити американсько - европейські взаємини, запевнити лідерів Західньої Европи, що ЗСА вважають мир і безпеку в Европі за найпершу передумову власної, американської безпеки, і водночас переконати европейських лідерів, вразливих на пункті своєї суверенности, що ЗСА не думають накидати Европі своєї політики, верховодити в Европі, узалежнювати її від себе політично, економічно й мілітарно.

Відомо, що в своїм „антиамериканізмі" французький президент де Голль особливо підкреслює здогадне верховодство ЗСА в европейських справах, яке ніби проявляється в тому, що командантом збройних сил НАТО є американський генерал. Відкликання французьких збройних сил з НАТО й ліквідація всіх військових баз ЗСА у Франції спричинили таке ж саме мілітарне послаблення атлантійського обширу, як „вето" Франції проти прийняття Британії до Европейської Економічної Спільноти послабило економічну силу Західньої Европи і всього вільного світу. Місія Ніксона у Парижі найтрудніша, найскладніша з усіх його завдань в інших столицях Европи. Вона ще більш ускладнилась внаслідок заяви де Голля британському амбасадорові, що НАТО повинно „зникнути".

Від висліду розмов президента Ніксона з французькими державними мужами найбільше залежить створення єдиного фронту західнього світу, необхідного, як передумова для будь - яких нарад „великої чвірки", — на амбасадорському рівні на терені Об'єднаних Націй чи на новій конференції „на вершинах" поза ОН. Тільки привернення такої єдности західнього фронту й підвищення військової сили НАТО можуть переконати Москву, щоб вона виявила свою „добру волю" в будь-котрому з тих пунктів, в яких дотепер постійно виявляє злу волю: у політиці на Близькому Сході, у політиці в В'єтнамі, у політиці супроти скомунізованої Середньої та загрожуваної Західньої Европи. А тільки така зміна в засадничому підході Москви може виправдати подорож Ніксона до Москви, куди запросили Президента ЗСА совєтські можновладці, які ще так недавно обкидали його образливими епітетами.

Поважне морально - політичне значення матимуть відвідини Ніксона в Західньому Берліні, у Папи Павла VI й королеви Єлисавети II. Але реально - політичні наслідки виявляться з його ділових розмов з державними мужами, що їх турбує приявність совєтських танків на чесько - німецькому кордоні та непевність, яке місце займає Европа в ґльобальному політично - стратегічному плянуванні Америки.

Спокійні, речеві промови Ніксона у Брюсселі й Лондоні та його заява, що він приїхав до Европи не для парад, а для ділових розмов і вислухання думок европейських лідерів — справили якнайкраще враження.

Методій Борецький

ЛЕТ КОСМІЧНОГО КОРАБЛЯ „АПОЛЛО-9"

„На початку Бог створив небо і землю"...

25-го грудня 1968 р., в день Різдва Христового, під час телевізійної передачі, астронавти залоги космічного корабля „Аполло-8", прочитавши „людям доброї волі" першу главу Книги Буття, сповістили мешканців Землі про великий осяг технології XX століття — присутність трьох людських істот в орбіті довкола Місяця.

Цей лет астронавтів був подивугідним успіхом програми „Аполло". Факт, що, вертаючись на Землю, вони оминули дві передбачені пляном поправки в напрямі лету і приводнились лише за три милі від корабля „Йорктавн", який їх очікував, — доказує переконливо, що підготова, лет і поворот „Аполло-8" відбулися з надзвичайною точністю. Тому цей лет, без сумніву, був найбільшим тріюмфом американської технології.

З досягнень лету „Аполло-8" можна відзначити такі:

— Астронавти Борман, Ловелл і Андерс, дивлячись на Землю з віддалі майже чверть мільйона миль, не могли ствердити, чи існує будь-яке життя на нашій плянеті. Отже не виключається можливість рослинного, тваринного чи навіть людського життя на деяких плянетах, віддалених від Землі на більшу відстань, як Місяць.

— Хоч астронавти не відкрили нічого ревеляційного, вони потвердили попередні здогади про поверхню Місяця. Це ствердження відноситься до його барви і форми. Астронавт Андерс сказав, що „поверхня Місяця виглядає біляво - сірою".

— Сотки знімок Місяця, зроблені з віддалі 70 миль, Землі з віддалі майже чверть мільйона миль і астронавтів у просторах без гравітації та накручення довгометражних фільмів — все це становить цілу скарбницю знання, яку можна буде оцінити щойно в майбутньому. На підставі цих даних науковці виберуть місце для висаду перших американських астронавтів на поверхню Місяця.

— Лет „Аполло-8", як уже сказано, був тріюмфом американської т е х нології взагалі, а її науковців зокрема. Ракета „Сатурн-5" разом із космічним кораблем при вистрілі її із Землі складалася із 3,500,000 частин, при чому кожна з них вимагала окремої уваги при проєктуванні, продукції та складанні. Цей лет доказав, що кожна з тих частин була виконана з великою точністю.

— Чіткість телевізійних образів та виразність слів з віддалі майже чверть мільйона миль були практичним доказом точности теоретичних обчислень.

Внаслідок цих осягів попередні теорії та здогади є вже тепер фактами - законами.

⁂

Місяць не є одинокою плянетою з назвою сателіта. Найбільша плянета Юпітер (відстань від Землі 367,000,000 миль) має 12 сателітів, які також називаються місяцями. Марс (34,000,000 миль від Землі) і Сатурн (745,000,000 миль від Землі) мають по два сателіти.

⁂

Згідно з пляном, у 1969 році відбудуться три лети в програмі „Аполло": „Аполло-9", „Аполло-10" і „Аполло-11".

Кінцева ціль усіх трьох летів — висадити двох астронавтів на поверхню Місяця, зібрати всі можливі інформації про Місяць і повернути астронавтів на Землю в доброму стані.

Лет „Аполло-9" почнеться в п'ятницю 28 лютого ц. р., з Кейп Кеннеді. Він відбуватиметься в орбіті довкола Землі протягом десятьох днів. Його залога складається з трьох астронавтів: Джеймса А. МекДівітта, 41-річного полковника летунства, команданта місії „Аполло-9", ветерана космічного лету місії „Джеміні-4" (червень 1965), інженера аеронавтики; Дейвіда Р. Скотта, 36-літнього ветерана космічного лету в програмі „Джеміні-8", летуна командного корабля; Рассела Л. Швейкарта, 33-річного цивільного дебютанта далекопростірного лету, інженера аеронавтики і астронавтики. Їхнім завданням будуть вправи в орбіті довкола Землі, потрібні для висаду на поверхню Місяця, за вийнятком самого висаду.

Космічний корабель „Аполло-9" с к л а дається з трьох основних частин: контрольного, послугового і місячного модулів. Перші дві частини називають також контрольним кораблем.

Місячний Модуль — це та частина комплексу „Аполло-9", яка, згідно з пляном, має відчепитися від решти космічного корабля, відлетіти від нього на певну віддаль, а пізніше злучитися з ним.

У місячному модулі літатимуть Р. Швейкарт і Дж. МекДівітт, а в основному кораблі залишиться Д. Скотт. Р. Швейкарт відбуде також двогодинний „хід у простори", під час якого перейде з місячного модуля до командного модуля і назад.

Якщо б місячний модуль з будь - яких причин не міг злучитися з кораблем, тоді Р. Швейкерові і Дж. МекДіттові грозитиме поважна небезпека, бо вони не зможуть самі приземлитися, не маючи охорони проти гарячі, що постає внаслідок тертя при зустрічі з атмосферою.

Сама проба астронавтів „Аполло-9" в и г лядатиме так:

Коли космічний корабель почне свій лет довкола Землі, астронавти відлучать місячний модель від командного корабля і обернуть командний корабель в такий спосіб, щоб його ніс увійшов до місячного модуля. Тоді Швейкарт і МекДівітт перелізуть через т. зв. тунель з командного корабля до місячного модулю, який відчепиться від командного корабля і переведе ряд вправ, конечних при дійсному висаді на Місяць. Після того місячний модуль знову злучиться з командним кораблем.

Якщо все йтиме згідно з пляном, науковці з космічного центру в Гюстоні зарядять додаткові вправи: астронавти, замість перелазити з місячного модуля до командного корабля, наблизившися на певну віддаль, „перейдуть" до нього зовнішнім простором.

Ця остання вправа потрібна як засіб обережности на випадок, коли б місячний модуль не міг злучитися з командним кораблем в орбіті довкола Місяця, після повороту астронавтів з поверхні Місяця в програмі „Аполло-10" або „Аполло-11".

Лет в програмі „Аполло-10" буде подібний до лету „Аполло-9" в тією різницею, що відбудеться він біля Місяця, а не в орбіті довкола Землі. Якщо все відбуватиметься справно, двоє астронавтів в місячнім модулі наблизяться до Місяця на десять миль, а може й осядуть на його поверхню на короткий час.

Отже, завдання залоги „Аполло-9": перевести генеральну пробу перед складнішою пробою „Аполло-10", що відбудеться в половині травня.

⁂

У першій стадії програми „Аполло" заплянованo сконструювати 15 ракет роду „Сатурн-5", одначе продукцію тих ракет обмежено до дев'яти.

З тих дев'ятьох ракет одну вжито для висилки пробного тягару в надземні простори, другу — „Аполло-8", третю — „Аполло-9", четверту — „Аполло-10" і п'яту призначено для висилки „Аполло-11". Отже, залишиться ще чотири, які плянують ужити для випущення в космічні простори додаткових космічних кораблів з різними інструментами та науковцями для основних студій космічних просторів, фізичного і хемічного

(Закінчення на стор. 3-ій.)

Олена С. Процюк

У 20-ЛІТТЯ СФУЖО

„Нове є живим пам'ятником давнього, це його останнє і найбільш замітне діло".

Роберт Моррісон Мек Айвер „Е л е менти суспільних наук".

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій відзначає своє 20-ліття. Урочисті святкування відбудуться 22 березня у Філядельфії.

Заснування СФУЖО в 1948 р. в Філядельфії представницями вісьмох жіночих організацій із ЗСА, Канади, Европи й Південної Америки не було випадковою подією. Воно лучило минуле з сучасним у відгуку на потреби українського жіноцтва й жіночих організацій, розсіяних по світі після другої світової війни.

Історія СФУЖО глибоко закорінена у 80-літній історії українського жіночого руху, в його змаганнях, у його службі жіноцтву, громаді та країні, в його зусиллях об'єднати всі українські жіночі організації для осягнення спільної мети.

В українському жіночому русі вже були подібні об'єднуючі центри, що поставали з потреб даного часу. У 1919 р. створилась У к р аїнська Жіноча Національна Рада, що стала членом Міжнародної Жіночої Ради і втратила це членство у 1928 р., бо українська державність перестала існувати. У 30-их роках знов розпочалися заходи для об'єднання українських жіночих організацій, і в 1937 р. в дуже несприятливих політичних, суспільних і економічних умовинах Союз Українок у Львові досягнув цього у Світовому Союзі Українок. Одначе, це об'єднання не проіснувало довго через вибух другої світової війни.

Обидва центри — Українська Жіноча Національна Рада і Світовий Союз Українок — мали свій осідок в Україні і працювали на рідному ґрунті. Психологічно зрозуміло, що з причини ворожого політичного натиску на українську спільноту в рр. 1919-1939 український жіночий рух щораз більше скріплював свої організаційні форми для того, щоб зберігати свою самобутність.

СФУЖО, заснована у 1948 р., зустрілась із зовсім новими проблемами. Фізично віддалена від України, але глибоко чуттєво прив'язана до Батьківщини, вона мала відповісти всім різнородним потребам жіночих організацій і жіноцтва, що жило й працювало в політичних, суспільних та економічних умовинах країн і континентів, які сильно різнилися між собою. Давні цінності заступались новими. Світ кожної нашої спільноти вже не був суцільний. Жінки і їх організації — чи то в місцевому чи крайовому розмірі — не могли користати виключно з досвіду своїх попередниць.

СФУЖО може сміливо презентувати свою працю протягом тих 20 років. Ініціятива й опіка над різними починами, що перейшли через наші осередки у вільному світі, реґіональні конференції, влаштовані в різних країнах вільного світу, і врешті — співпраця з міжнародніми жіночими організаціями — це її осяги. З кількох жіночих організацій СФУЖО розрослося до 16 організацій у 10 країнах і на чотирьох континентах.

СФУЖО повинна бути вдячна й вирозуміла для своїх попередниць. Повинна пам'ятати їх зусилля, бо вони є джерелом її власної сили й енергії. Але, пам'ятаючи минуле, треба завжди бути свідомим скорих і драстичних змін та факту, що новий спосіб життя випливає з давнього і з потреби відповісти вимогам нового. Пам'ятаючи це, всі ми бажаємо СФУЖО увійти в ясну і щасливу нову декаду своєї дії.

Голоси читачів

Відповідь на статтю „Новорічні думки"

Дозволю собі коротко висловитись відносно питань, поставлених п-ні В. Дорожинською в статті „Новорічні думки" — „Свобода" з 16 січня 1969 р.

Відносно українців, які співають в російському хорі Жарова, п. Дорожинська пише: „Як українець, що пішов на вигнання з ціллю боротися проти російської окупації України, може рівночасно репрезентувати російську культуру перед усім світом?"

Якщо п-ні Дорожинській напевно відомо, що українські співаки хору Жарова виїхали на еміґрацію для того, щоб „боротися проти російської окупації України", то в цьому питанні вони самі за себе мусять дати відповідь. При цьому приходиться зауважити, що частина українських еміґрантів п о к и н у л а рідний край для фізичного збереження себе й своєї рідні, а лише деяка частина вийшла на еміґрацію з постановою боротися з окупантом України. Такий погляд на українську еміґрацію здається непомилковий, і дає зрозуміти питання, що виглядають дуже складні, коли підходимо до них без достатньої аналізи підложжя, що їх створило. Повищим ставленням справи я ніяк не хочу заперечити жертвенної, повної посвяти і багатої в успіхи праці тих еміґрантів, які вийшли на еміґрацію з мотивів фізичного збереження себе, бо в ході літ, вже на еміґрації, не мотиви, що вигнали людей з рідного краю важливі, а сама праця еміґрантів для української справи.

П-ні Дорожинська осуджує українських еміґрантів за те, що вчаться, а пізніше навчають російської мови в американських школах.

Відносно українців, що вивчають російську мову, а відтак вчать її в американських школах, то тут треба зробити поділ на дві категорії:

Перша категорія, це середнього і молодого віку люди, що прибули до Америки після другої світової війни зі закінченими університетськими студіями (в більшості гімназіяльні вчителі), які не задовольнилися фізичною працею, а мали відвагу, використовуючи свою освіту, достосуватись до нових умовин життя. Відомо, що в багатьох випадках не було можливости дістати праці викладача без американського диплому (мастер деґрі). Очевидно, що з недосконалим знанням англійської мови значно легше було тим людям доповнити російську мову, як інший предмет, щоб її далі викладати.

Друга категорія — це молодь, яка вже виросла в Америці. З ними інша справа — вони засвоїли американський спосіб думання, і для них мова це радше засіб порозуміння, ніж якась особлива цінність. Зусилля родичів защепити в їхніх дітей любов до української мови, пошану до англійської мови, а погорду чи нехіть до мови ворогів України, зовсім для дітей чужі й несприйнятливі. Для фахівців російської мови є тепер багато добрих можливостей, тож молодь з лінґвістичними уподобаннями без вагання береться до студій російської мови.

А чи це явище таке справді неґативне, як це бачить п. Дорожинська, що і старші і молодші українці вивчають російську мову й працюють в ділянках, де російська мова потрібна? — Здається, що якраз противно, бо в школах українці — учителі російської мови мають змогу виправляти численні, тенденційно пофальшовані факти з української історії і давати студентам правдивий образ подій. Чужинець - учитель такої прислуги українцям не зробить! Коли йдеться про інші, вищі становища, які займають українці, фахівці російської мови, то мої вияснення про користі з цього зайві, бо всім відомо, як багато можна в таких випадках корисного зробити.

Справа мішаних подруж це дуже складна і болюча проблема. Дослідникам ще не вдалося точно встановити причини мішаних подруж. Звичайно розглядається її з точки зору інтересів меншинної групи, члени якої входять у подружні зв'язки з членами панівної групи. Ідеться про те, що треба брати під увагу чинники, що спонукують обидві сторони заключати мішані подружжя. (Моя довша стаття на цю тему появиться в жіночому журналі „Наше Життя" в квітні 1969 р.).

Щождо українського села на Сибіру, яке існує там понад 50 років і зберегло український характер, то це нормальне явище. Відомо ж, що асиміляція не поширюється скоро в рільничих поселеннях, які живуть своїм замкненим життям, здалеку від міст. Для асиміляції є і завжди були пригожим ґрунтом промислові центри. Вистачить згадати Велику Україну чи Галичину, де населення міст легко асимілюється, тоді як села зберегли сотками літ свій український характер.

Якщо йдеться про відпорність до асиміляції ірляндців і жидів, то це далеко не так, як декому здається. Вистачить переглянути статистичні матеріяли в тих справах, щоб побачити правдивий образ, себто що і ці народи асимілюються у великій мірі. Жидівські дослідники дуже затривожені зростом жидівських мішаних подруж і відходом поважної частини жидівських еміґрантів від жидівства.

Д-р Теодозія Савицька

А про одну забула...

Прочитавши із зацікавленням статтю п. Людмили Коваленко „Українська жінка в журналістиці" („Свобода" ч. 30 і 31), я завважив у цій статті дуже прикру помилку: авторка нічого не згадала про Людмилу Івченко... Адже Людмила Івченко, вона ж — Людмила Коваленко — це відома не лише письменниця, але й непересічна журналістка, яка вже півстоліття тримає бойове перо в руках і, слава Богу, не думає його зрікатись!

Журналістичний доробок цієї Авторки, часто зв'язаний з громадською діяльністю — надто великий, щоб його можна було охопити короткою заміткою. Можна лише сказати, що, не дивлячись на членство Шановної Авторки в Раді Митрополії Української П р авославної Церкви в ЗСА, її перо просякнуте не ладаном, а радше добрим українським серцем. Смак його можна відчути частенько, а зокрема тоді, коли б комусь забаглося переходити дорогу з порожніми відрами...

У журналістиці, кажуть, секретів нема, тож не буде злочином, якщо до здобутків пера Людмили Коваленко я ще й додам той, що вона тепер, заходами Об'єднання Сестрицтв УПЦ, викінчує редаґування Дитячої Енциклопедії У к раїнознавства, що стане важливою і єдиною в своєму роді книжкою для української молоді на чужині. Щасти Боже!

Д-р Михайло Данилюк
Міннеаполіс, Мінн.

● **Президент Ніксон** мешкав під час свого дводенного перебування в Лондоні в готелі „Клеридж", де традиційно зупиняються всі закордонні гості — голови держав. У 1956 року в тому самому готелі в репрезентаційних кімнатах мешкав Нікита Хрущов. Першою його скаргою до управи готелю було те, що в кімнатах не було — плювачки. Негайно купили і вставили до кожної кімнати плювачку. (Мабуть, забрали їх геть, коли від'їхав Хрущов).

Алла Коссовська

МІЙ ГРІХ

(2)

У цю компанію я спробувала була ввести мою нову знайому, але з цього нічого не вийшло: з перших же слів вона виявила свої просовєтські симпатії тим, що образилася за якийсь антисовєтський анекдот. Потім назвала нас капіталістичними запроданцями і ворогами, яких треба знищити. Словом, відразу відштовхнула від себе моїх приятелів. Хлопці обурилися, мила, маленька жіночка Мирося заявила категорично, що вона, українська націоналістка, не хоче мати нічого спільного з совєтськими симпатиками. Отже, я лишилася єдиною, хто зберіг добрі взаємини з цією нещасною, загубленою в чужому світі, істотою, хоча тоді не уявляла собі, яку дивну ролю призначила мені доля зіграти в житті Ольги.

У цей час я листувалася з одним знайомим, якому пощастило раніше виїхати до Англії. Якось в одну з, на щастя, не частих, сумних хвилин, я поскаржилася йому в листі, що мій від'їзд з Німеччини безнадійно відкладається, а, можливо, і не відбудеться зовсім. Цей мій лист навіяв йому думку написати нарис про бідну, хвору на туберкульозу дівчину Олю, яка, як птах з підбитим крилом, сумно спостерігає відліт своїх друзів у вирій, не будучи всилі і собі піднятись і летіти. Паризька українська газета нарис видрукувала. І ось, в редакцію прийшов лист, також з Англії, в якому якийсь електротехнік писав: „Я прочитав надруковану у вашому часописі новелю про дівчину Олю і дуже хотів би з нею познайомитись. Я добре заробляю і хочу їй допомогти. Будь ласка, дайте мені її адресу".

Редакція вислала цього листа до автора новелі, а він перепровадив його до мене з поясненням: „Я написав цю новелю під враженням вашого листа. Отже, робіть, як знаєте. Сконтактуйтеся з цим добрим чоловіком, хай він вам допоможе".

Признаюся чесно, я на хвилину завагалася: хоча я й не була самотня, ані бідніша за інших, дістати „пачку" з Англії здалося дуже привабливим: за роки таборового існування наша одежа зносилася і єдина пара панчіх, що була на мені, загрожувала цілковитим розпадом. Але відразу стало соромно, згадалася насправді самотня, хвора дівчина без дев'яти ребер, яка, до речі, і на ім'я була Ольга, як героїня новелі. Тож, вступивши у палату до Ольги, я сказала:

— Ось я дістала листа з Англії. Якийсь хлопець пропонує допомогу. Я його пропозиції використовувати не збираюсь, а ви, якщо хочете, напишіть, хай пришле пачку.

Ольга жадібно схопила листа. І так вигадана героїня новелі втілилася в реальну постать!

Що писала Ольга своєму добродієві, не знаю. Мені вона своїх листів не показувала. Але посилки з Англії почали приходити систематично, і за короткий час він одяг її з голови до ніг.

Тоді я вже знову була „вдома" (маю на увазі наш табір, який, за відсутністю справжнього дому, правив нам за нього). Мене знову відкинено від еміґрації на три місяці.

І ось одного дня завітала до нас Ольга, гарно вдягнена, весела і, сунувши мені пару англійських панчіх з чергової пачки, попросила, щоб я познайомила її з нашим священиком, який мав би видати їй довідку, що він звінчає її, коли її наречений приїде на відпустку з Англії.

Від здивовання я рота розтулила!

— Алеж . . .

— У нас свого попа нема, бо табір малий, а ваш може дати, нічого йому не станеться! — зневажливо заявила Ольга.

— А він, цей пан з Англії, справді хоче одружитися з вами? — запитала я, мимоволі пригадавши вічні Ольжині гістерики, її сварки з німецькою обслугою в шпиталі, її страшний характер-наслідок пошкодженого нерва. І мені стало страшно за добру людину, і я відчула, що частинна відповідальність за його долю лягає і на мене.

Але хто ж міг думати, що в них зайде так далеко! Я гадала, що він пришле їй пару „пачок", і на цьому скінчиться.

— А ви писали йому, що ви хворі і що вас до Англії не пустять? — поставила я питання руба.

— Авжеж, але він пише, що в такому разі приїде і залишиться зо мною в Німеччині.

„Ну, що ж, очевидно людина шукає нагоди принести себе у жертву", — подумала я, і ми пішли до о. Данила.

Дальшу історію цього незвичайного шлюбу мені розповів уже в Америці наш приятель, що жив у тому ж таборі, де Ольга.

Виявилося, що наречений Ольги — баптист, дуже порядна людина, ще молодий і досить пристійний. Взявши шлюб, молода пара дістала в таборі окрему кімнату і зажила по-сімейному. Але з перших же днів Ольга створила для чоловіка пекло на землі! Доходило до того, що на голову нещасного летіло все, що потрапляло Ользі під руку. Щастя ще, що діпістський ремамент був досить убогий і, крім баняка для таборової супи та двох-трьох тарілок, у хаті не було нічого. Але погодьтеся, що дістати від „любої" дружини баняком межи очі, не належить до великої приємности!

Бідного Грицька (Грицьком звали Ольжиного чоловіка, а епітет „бідний" додали співчутливі таборяни) дуже жаліли і шанували в таборі за його побожність і лагідну вдачу. Йому призначили харчовий придл і невелику платню, як електротехнікові.

На всі вислови співчуття з приводу його сімейної драми він тільки пробачливо усміхався і тихо відповідав: „На все воля Божа". Добре, що він не шукав винуватця на землі!

Але мені й досі не дає спокою думка: навіщо я звела його з цією нещасною, неможливою жінкою?

(Кінець)

ВІСТІ З ТОРОНТА

Успіх Юрія Менделюка. Молодий студент Юрій Менделюк, син широковідомих у мистецьких кругах не тільки нашого міста п. Івана і Жені Менделюків, добився своїми смілививми помислами великих успіхів та признання продуцентів СБС. Успіхом його був короткометражний фільм, накручений осінню 1968 р. з допомогою і коштами університету під заголовком „Е литл тач оф Гарри ін ди найт" з участю двох професорів і студентів університету. Ю. Менделюк виступав на програмі СБС — „Мейл елайв", 16 лютого о год. 5 по пол. Він працює тепер над сценарієм фільму за новелею В. Стефаника „Сини".

Збори „Будучности". В неділю, 9 січня відбулися загальні збори кредитової кооперативи „Будучність", яка приміщується у власному домі при вул. 140 Батгурст. Понад 150 осіб взяло участь в обговоренні діяльности управи та інших органів кредитівки. Звіти здавали управитель п. В. Куцій і головний директор — мґр В. Кліш. За контрольну комісію звітував мґр А. Тершаковець, за кредитовий комітет ред. О. Матла. По вислуханні звітів, дискусії і схваленні діяльности кредитівки на внесок номінаційної комісії переобрано тих членів, які згідно з статутом закінчили свої каденції. Зборами проводила президія в складі: мґр В. Кліш — голова п. П. Микуляк — заст. голови і І. Савка — секретар. Річні збори виявили дальший ріст „Будучністи".

Маркіяна Дубляниця - Гузар. Наша громада мала милу нагоду любуватись виступом нашої співачки на 75-му Ювілею „Свободи" і УНС в неділю, 2-го лютого ц. р. Пані Маркіяна Дубляниця-Гузар почала вокальну освіту в Німеччині, продовжувала її в Англії, де часто виступала з своїми сестрами Дарією і Лідією у знаменитім „Тріо сестер Дубляниць". Приїхавша до Канади наша співачка п'ять років вчилася вокального мистецтва у студії Антоніни Піддубної - Лисенко. Недавно повернулась вона з Італії, де в Римі студіювала спів у маестра Люїджі Малятеста, та мала нагоду виступати на італійських і наших українських імпрезах. З радістю згадує вона свій виступ під час українських торжественних відправ у Базиліці св. Петра в Римі.

Пресконференція в Домі для Старших. У вечірніх годинах, 5 лютого відбулася в Українському Домі для Старших, при вул. Гай Парк ч. 35, скликана управою дому під проводом пані Е. Пастернак, пресова конференція, на якій члени управи: пані Пастернак, адв. Романко, д-р П. Глібович, д-р Шиманський й інші поінформували нашу пресу про нові і амбітні пляни. Побудова нового модерного Дому на 100 осіб та зібрання на ту ціль 100 тисяч долярів, це перше і невідкладне завдання. Збірковий комітет очолює д-р П. Глібович. Досі зібрано понад 50 тисяч дол. Управа Дому випустила пропаґандивну книжечку, в якій докладно з'ясовано цілі і завдання Дому для Старших, виказ жертводавців, заклики і благословення наших Владик. Товариство має чартер як признана урядом харитативна установа. Участь у пресконференції взяли також і отці капеляни Дому в особах: о. проф. П. Хомин — ред. „Нашої Мети", і о. Ференсів — парох православної катедральної церкви, та поважне число визначних громадян. Вечіркою проводила пані Е. Пастернак.

Загальні збори Відділу УНС ч. 432. В неділю, 9 лютого о год. 3-ій по пол. в шкільній залі Дому УНО при вул. Коледж, відбулися річні збори одного з найбільших відділів УНС в Канаді. Зборами проводила президія в складі: дир. В. Ситник — голова, О. Максимів — секретар. По вислуханні звітів управи, діловій дискусії та уділенню абсолюторії уступаючій управі, переобрано нову управу майже в тому самому складі. Головою відділу переобраний п. Вавров, секретарем п. Піньковський. Збори вітав від Округи головний радний і голова Округи п. В. Дідюк, порушуючи деякі справи. Про наші завдання доповідав п. Б. Зорич — заст. гол. предсідника, а також відповів на ряд поставлених запитань.

Вдалі і потрібні сходини. Відділ ЛУКЖ при Святомиколаївській церкві, влаштував, 12 лютого в шкільній залі церкви ширші сходини і дискусію, в якій виступали молоді пані, виголошуючи опрацьовані ними 15-хвилинні доповіді, розроблені на підставі книжки Миколи Гоголя — „Роздумування над Божественною Літургією". Участь в панелі брали пані: О. Винницька, І. Яців, І. Вжесневська, Р. Келембет. Вечір відкрила пані Винницька — культурно - освітня референтка відділу ЛУКЖ. Участь у вечорі взяло понад 120 осіб, які з увагою прослухали виступів прелеґенток, ставили їм різні питання, на які відповідав знавець обряду парох церкви Вчс. о. д-р Б. Липський Треба погратулювати паням з ЛУКЖ, зокрема молодим паням, що вони правильно підходять до цих справ.

Панель КУК. Відділ КУК в Торонті підготовляє на день 2-го березня ц. р. дискусійний панель з актуальною тематикою нашої загально - громадської праці. У панелі візьмуть участь молоді доповідачі, які поділять свої виступи на теми: Чого сподівається наше громадянство від КУК і чого сподівається КУК від нашого громадянства? Ціль панелю: більше зацікавлення працею КУК нашою молоддю, а з другого боку більше зацікавлення громадянства працею КУК. Панель відбудеться в Українському Н а р одному Домі при вул. Ліпінкат у пополудневих годинах.

В. Дідюк

Пам'яті Юрія Любимира Татарина, що згинув смертю героя у В'єтнамі

Глибокий біль сповнює мою душу, вчителя українознавчих шкіл, на вість про несподівану г е р о й с ь к у смерть мого бувшого абсольвента українознавчої матури з 1965 року, Юрія Любомира Татарина. Згинув він на Свят-Вечір, 24 грудня 1968 р. під час т. зв. „перемир'я" з комуністичними душогубами у В'єтнамі.

Мій душевний біль викликає гіркі рефлексії й гостре огірчення, коли усвідомлюю собі ввесь траґізм нашого скитальського життя. Де тільки не гинули сини України в обороні нашої Правди і Волі?!

Прибувши до Америки, наша національна спільнота включилася в усі ділянки американського життя, уважаючи себе льояльними громадянами нашої нової батьківщини. Ми виховували нашу молоду ґенерацію в рідній вірі, у національній свідомості, водночас привчали її бути ідейними дисциплінованими громадянами Америки та вірними синами своєї Рідної Землі України. А в якому становищі опинилась українська етнічна спільнота в Америці? Чи в американському шкільництві викладають історію Східньої Европи й України згідно з науковою правдою? — Отже — ні! Отже, ми не маємо тут того, що мають інші етнічні групи, хоч маємо обов'язки і хоч наша спільнота щиро вважає Америку своєю другою Батьківщиною та своєю льояльністю не уступає іншим етнічним групам.

Наш юнацький цвіт служить у рядах американської армії і служить вірно й чесно, віддає своє молоде життя в боротьбі Америки з найлютішим ворогом людства та України й Америки — безбожницьким комунізмом, що намагається знищити також і Америку.

Юрій Любомир Татарин був молодим патріотом Америки і України, бо так виховали його батьки, Церква, Рідна Школа та молодеча організація. Про це свідчать речі, знайдені в його вояцькій скриньці після його смерти, а саме: молитовник в українській мові, „Кобзар" Т. Шевченка, українські та американські часописи і врешті його записки в українській мові та листи до батька. Чи не легше було б його батькам, Василеві та Марії і його сестрі Мирославі, а також його юним друзям, переболіти смерть того надійного юнака, коли б усі ми мали свідомість, що віддав своє молоде життя в обороні вільного світу від безбожницького завойовника, як повноправний громадянин Америки? А тепер подам дещо про життя сл. п. Юрка Татарина. Він народився 23 серпня 1947 року в Авґсбурзі, в Баварії і 1949 р. приїхав з батьками до Америки. В Чикаґо в 1961 році закінчив українську початкову школу при католицькій Парафії св. о. Миколая, а в 1965 році — середню американську технічну школу, так зв. „Лейн Текнікел Гайскул". В тих самих роках Юрко Татарин відвідував У к р аїнознавчу Школу Т-ва Українська Учительська Громада в Чикаґо, а в 1965 році закінчив у ній вищий курс і склав іспит зрілости з українознавства. В тому ж 1965 році записався на архітектурний відділ в „Джуньйор Райт Коледж", а закінчивши там дворічні студії, мав продовжувати студії архітектури в університеті в Міннесоті.

Та сувора доля інакше повернула його ж и т т євий шлях. В 1967 р. Юрко Татарин був покликаний до військової служби, а в травні 1968 р. був висланий на фронт до В'єтнаму, де і склав своє молоде життя.

Нехай вільно мені буде скласти в тих рядках моє найглибше співчуття Батькам покійного Юрка. Його тіло привезено до Чикаґа і поховано з усіма військовими почестями при чисельній участі нашої студентської молоді, зокрема його найближчих друзів з українознавчої школи та з Пласту.

Свої рефлексії з приводу тої болючої втрати бажаю закінчити закликом до всього громадянства, а зокрема до нашої молоді: бути ідейним громадянином Америки, а водночас творчим патріотом України — дає почуття щастя кожній чесній людині.

Ю. С.

Союзпечать стримує розповсюдження газети „Молодь України"

Київ. — Газета „Молодь України", що виходить українською мовою, за зросійщеним правописом, має тепер наклад в 821 тисячу примірників. Звичайно, тиражі совєтських газетних видань є засекречені від довшого часу, щоб не можна було порівняти наклади видань в Україні українською і окупаційною — російською мовою. Про наклад „Молоді України" повідомила ця газета в числі з 11-го лютого; У лютому в „Молоді України" „з'явилося майже вісім тисяч нових передплатників. Нинішній номер друкується тиражем 821.000 примірників." Одна з причин відносного поширення цієї газети це те, що вона друкує чимало листів читачів із скаргами на неподобства і допомагає їх ліквідувати бодай у маштабах якогось колгоспу чи школи без даху. Але „Молодь України" зазнає утисків з боку „всеросійського" наглядача „Союзпечаті", котра стримує збільшення накладу тієї україномовної газети. І в згаданому числі „Молоді України" є скарги на „Союзпечать" — „Союздрук"... „Звичайно, керівники Тернопільського та Чернігівського обласних відділів „Союздрук" знайдуть шлях для виправлення окремих помилок, вичерпають прикрі непорозуміння — газета прийде, нарешті, до тих, хто на неї чекає".

ЛЕТ КОСМІЧНОГО КОРАБЛЯ „АПОЛЛО-9"

(Продовження зі стор. 2-ої)

складу Місяця, інших плянет, сателітів, і т. п. Ця програма може тривати поза 1972-ий рік.

Всі вигляди є на те, що після виконання програми „Аполло" наступить друга фаза дослідів всесвіту. Ця остання залежатиме від намагань і зусиль, що їх людина (уряд) схоче витратити в найближчих десятиліттях в ім'я загальної науки і для добра прийдешніх поколінь.

Престиж великодержави вимагає постійного поступу в кожній ділянці, а в аспекті технічному зокрема. Тому треба сподіватися інших далекопростірних програм після успішного закінчення програми „Аполло" — висаду астронавтів на поверхню Місяця.

З кіл, зближених до Крайової Аеронавтичної і Космічної Адміністрації, інформують, що існує можливість здобути поверхню Марса вже в наступному десятилітті. Рік 1973-ий дуже пригожий для цього з огляду на дуже догідну релятивну позицію Землі у відношенні до Марса.

Встановлення постійної дослідчої станції на поверхні Місяця допоможе приспішити успіх майбутніх космічних програм.

У СОВЄТСЬКОМУ СОЮЗІ ВІДБУВСЯ в минулу неділю „день збройних сил". У „Правді" появилась статтa маршала Андрея Гречка, а в „Красной Звезді" маршала Івана Якубовського. Обидва виправдували інвазію до Чехо - Словаччини конечністю запобігти „контрреволюції", яку приготовили там „імперіялісти" з ціллю привернення капіталістичного устрою в ЧССР.

20-ИЙ БАЛЬ ІНЖЕНЕРІВ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Найбільшою подією кожного карнавалу у Філядельфії є Баль місцевого Відділу Т-ва Українських Інженерів Америки, який цього року пройшов з моральним та матеріяльним успіхами.

Понад 700 осіб, в тому щонайменше половина студіюючої молоді, взяли участь в 20-му ювілейному Балі Інженерів, що відбувся 1-го лютого в залі місцевого готелю Шератон. Баль попередив Бенкет, до якого засіло 345 осіб. В розваговій частині Бенкету нюйоркський соліст Андрій Добрянський, при фортепіяновому супроводі Хризанти Зубрицької, проспівав три пісні з мистецьким вичуттям: О. Степового „Зацвіла калина", Я. Весоловського, до слів Богдана Ігоря Антонича „Дівчино, хмелю весняний" та народню пісню в гармонізації М. Лсенка „Купер'ян".

Бенкетом проводив Лев Яцкевич, а відкрив його голова філядельфійського Відділу Т-ва Інженерів Іван Даниленко, підкресливши велику громадську роботу, яку провело очолюване ним Т-во на терені Філядельфії в формі щорічних зустрічей зі студентством, наукових конференцій та розподілу прибутків з Балів на допомогу студіюючій молоді, українську Енциклопедію, Дослідчий Інституту ім. Липинського, Український Католицький Університет в Римі, православну Церкву-Пам'ятник в Бавнд Бруку, видання Агрономічного Альманаху та „Походження українських шляхетських родів" професора М. Чубатого. Але найбільший дар у висоті $10,500 передав Відділ Т-ва Інженерів у Філядельфії на створення катедри українських студій на Гарвардському університеті.

Баль почався о год. 9-ій, а його успіх слід завдячувати незрівняній оркестрі „Амор" з Ню Йорку та її рефреністові й керівникові Ігорові Раковському.

Функції аранжера Балю виконував Методій Борецький, а презентацію дебютанток провела п-і Наталія Даниленко при співучасті Лесі Стадниченко.

В цьому році дебютувало 7 дебютанток, що є на фото, яке виконала фірма „Мева Студіо" у Філядельфії. Перша знизу це Іванна Бульба, далі Оксана Сум, Галина Козак, Ірина Плахта, Віра Марта Козак, Христина Мартинович та Оля Повзанюк. Зправа стоїть пані Стадниченко.

Забава протягнулася до 3-ої год. ранку, учасники з жалем розходилися домів, забираючи з собою милі спогади з Балю.

(Я)

Вінчання переможців конкурсу СУЖ на твори молодих авторів і дефіляда журналістів

Зворушливе враження зробила на гостей церемонія представлення і вінчання лавровим вінком переможців минулорічного конкурсу СУЖ на твори молодих авторів, друковані в українській пресі впродовж 1967 року. Нагороди дістали 9 авторів. Не всі автори живуть у Торонті, тому голова СУЖ представив і увінчав лавровими вінцями тільки 4 приявних на равті: Олега Романишина, Христю Новаківську, Ігоря Старака і Богданку Горіх. Заля грімкими оплесками вітала молодих лавреатів конкурсу і приявних на равті і неприявних: Ларису Вітошинську (Париж), Катерину Горбач (Франкуфурт), Христю Стиранку (Париж), Христю Томків (Торонто) і Христю Еліяшевську (Торонто).

Після цих церемоній і після „вальса краль" вмаршували на залю під звуки „Гей, там на горі Січ іде" члени СУЖ, які внесли своєю дефілядою також і деяку нотку рекілями для своїх часописів. Вони несли, крім символічних журналістичних пер, також таблиці із наголовними сторінками своїх часописів.

Участь у дефіляді преси взяли редактори і співробітники таких часописів: „Новий Шлях", Гомін України", „Вільне Слово", „Наша Мета", „Український Голос", „Канадійський Фармер", „Батьківщина", „Молода Україна", „Промінь", „Дороговказ", „Сумківець", „Вісті Комбатанта", „Крилаті" „Зозулька", „Юнак" і радіопередача „Пісня України".

Знову примеркло світло на залі, знову вихор звуків зірвався з естради і закружляв по залі, пориваючи у крутіж музики і ритму танцюючі пари. Одним словом:

В журналістів все в порядку:
Над „і" кожним ставлять крапку
І танцюють до упадку,
Хоч вже всім під...
п'ятдесятку!

Синод у Почаєві

Ще восени минулого року мав відбутися у Почаєві синод православних, які є під юрисдикцією московського патріярхату. Учасники синоду нарікали, що через унiятських священиків, які діють у підпіллю, не можуть виконати свого завдання серед народу. Тому вони внесли скаргу й одночасно прохання до Москви, щоб помогла їм у ліквідації Греко-католицької Церкви в Західній Україні. І відразу прийшов звідти відгук: „До 1970-го року, в честь століття народження Леніна, має ця Церква цілковито бути зліквідована".

Крім того з Києва прибув до галичини православний єпископ, скликав на зібрання священиків, які підлягають московському патріярхові, та гостро скартав їх, що за 30 років їхньої діяльности вони нічого не зробили, нічого не осягнули, бо далі є там 90 відсотків уніятів. А для заохоти в акції навертання на православіє роздавав священикам дарунки, одяги, плащі і т. п., а навіть гроші — сказано в повідомленні „Америки".

Листування Редакції

ВШ. Зенон Петрик, Філядельфія: „І я був свідком" та „Чи в дійсності" задовгі і нечиткі. Не використаємо.

ВШ. З. Квіт, Клівленд: Дякуємо за добрі поради. Використаємо. Інше діло, що „Свобода" вже багато років друкує окремі сторінки молоді.

ОЖ ОЧСУ в Гартфорді: Андріївський вечір відбувся 13-го грудня м. р., а допис про нього ми одержали 25-го лютого ц. р., отже майже з тримісячним запізненням.

ВШ. О. Сливинський, Дітройт: Циклостилевих матеріялів не використовуємо, за виїмком тих, що мають документальну вартість.

ВШ. М. Білон, Янґстави: Циклостилевих матеріялів не використовуємо.

ВШ. К. Теличко, Едмонтон: Циклостилевих матеріялів не використовуємо.

ВШ. О. Омецінський, Рочестер: Редакція ніколи матеріялів не змінює: вона їх тільки перевіряє і, в потребі, скорочує, мовно чи стилістично виправляє. Не розглядаємо матеріялів із застереженням проти цього. Матеріяли повертаємо, якщо залучена заадресована і оплачена коверта.

ВШ. Інж. Іван Скіра, Філядельфія: Ваша пригадка, мабуть, десь біля Трентону розминулася з газетою, в якій матеріял вміщений.

ВШ. Ю. Перхорович, Бруклин: Ми одержали копію „Як сто літ тому", і це насуває думку, що оригінал вислано до іншої редакції. Копій не друкуємо.

ВШ. О. Гайський: Дякуємо, буде! Пишете знаменито, аби ще тільки коротше.

ВШ. К. Степовий, Нюарк: Змилуйтесь і не пишіть кожного другого слова великими літерами. Це утруднює і припізнює редакційну перевірку і друкарський склад.

ВШ. Р. Семчишинові в Чикаго й багатьом іншим щира подяка за те, що звернули увагу на помилкове подання Гюстону за столицю Тексасу, якою є Остин.

ВШ. Ст. Мазурок, Філядельфія: Промова конґресмена Ґріна вартісна, але пізно прислана.

Український Літературно Мистецький Клюб
Ню Йорк 149-2

З Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 28-го лютого ц.р. відбудеться вечір, присвячений пам'яті і творам Федора Дудка. На програму складуться спомини Івана Керницького про письменника, мистецьке читання творів — Рома Шуган і Юрій Денисенко, у музичній частині — Юліяна Осінчук (фортепіян), і Адріян Британ (скрипка). Початок о год. 8 веч.

„РАДГОСПИ" — НАЙБІЛЬШ ЗАНЕПАЛІ ГОСПОДАРСТВА

На київській нараді „спеціялістів сільського господарства", як повідомила „Молодь України" з 12 лютого, виявилось, що „в сільськогосподарському виробництві УССР з року в рік зростає питома вага радгоспів. Торік вони доставили в державні ресурси овочів 48 проц., яєць — 31 проц., молока — 22 проц., зерна — 20 проц. і м'яса — 19 проц. загального обсягу заготівель. Але частина радгоспів працює нижче своїх можливостей, не виконує плянів здачі продукції". Радгоспи з їх найнятими робітниками дають найменшу продукцію, хоча режим їх постійно розбудовує, щоб перетворити селян на „пролетаріят".

ВПИСИ ДО УКРАЇНСЬКОЇ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ

Ню Йорк. — Як повідомляла радіопрограма оо. Василіян в Ню Йорку, 28 -го лютого і 1 березня відбудуться вписи до Середньої Школи-Академії св. Юра, при українській католицькій парафії в Ню Йорку. До згаданої Академії приймають оо. Василіяни не тільки дітей із своєї парафії, але й із сусідніх українських парафій. В Академії, крім загально обов'язуючих предметів у нюйоркському стейті, є українознавство, релігія та інші предмети, які мають на меті не тільки зберегти українську культуру, але і удосконалити її. Правління школи сподівається, що батьки зрозуміють вагу своєї рідної школи і пішлють дітей до неї, бо жадна школа чужа, навіть католицька, не дасть нашим дітям і молоді того, що своя, українська.

ПОМЕР БЛ. П. АНДРІЙ КОЛІНКО

Ню Йорк. — В понеділок 24-го лютого тут помер на 70-році життя бл. п. Андрій Колінко, активний учасник Визвольних Змагань, останньо асистент керівника української православної кредитівки в Ню Йорку. Панахида в середу 26-го лютого о год. 8-ій ввечорі в церкві св. Тройці при 359 Брум вулиці в Ню Йорку. Похорон 27-го лютого о год. 9-ій ранку з тієї ж церкви на Український Православний Цвинтар в Бавнд Бруку.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

ФАХОВЕЦЬ ВІД ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ — аґент ЕфБіАй Роберт Фрейзієр твердить, що немає жадних познак на це, що до президента Джана Ф. Кеннеді 22-го листопада 1963-го року стріляли з фронту. Цей фаховець оглядав лімузину, в якій їхав Кеннеді, 12 годин після того, як вбили Президента. Фрейзієр зізнавав на судовій розправі в Ню Орлінсі, на якій прокуратор Ґаррісон старається довести, що Кеннеді застрелили змовники, і що Лі Гарві Освалд був одним із них. Комісія Воррена видала звіт про це, що Освалд — це єдиний вбивник, і що змовників на життя Кеннеді не було. До змовників, за твердженням Ґаррісона, мав би належати Клей Л. Шо.

ОПИТУВАННЯ ВИЯВЛЯЮТЬ, ЩО ЗБІЛЬШУЄТЬСЯ число тих американців, які твердять, що „ЗСА повинні бути незалежні" при вирішуванні міжнародних справ, але велика більшість опитуваних виступає проти ізоляціонізму Америки. Інститут Публічної опінії д-ра Геллупа ствердив, що аж 22 відсотки опитуваних є за це, щоб ЗСА дбали самі про себе, а не про решту світу. Цікаво, що в 1967 році було прихильників ізоляціонізму тільки 16 відсотків, а в 1963 році — 10. Проти ізоляціонізму в 1969 році заявилися 72 відсотки, в 1967 році їх було 79 відсотків опитуваних, а в 1963-му році — 83 відсотки. Причиною збільшення числа ізоляціонізму — війна у В'єтнамі.

ЄГИПЕТСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ҐАМАЛЬ АБДЕЛЬ НАССЕР ВІДКИНУВ передану йому дипломатичним шляхом пропозицію З'єднаних Стейтів, щоб на Близькому Сході проголосити принцип - зобов'язання не переводити ніяких насильницьких актів. Єгипетська преса стверджує, що ні в одній арабській державі уряд не може одверто виступити проти арабських організацій, які ведуть підпільно-терористичну акцію проти Ізраїлю, поки Ізраїль не зверне арабським державам окуповані ним після червневої війни з 1967 р. землі. Шанси замирення на Близькому Сході знову погіршились.

Нюарк і околиця!

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ в НЮАРКУ, Н. Дж.
повідомляє, що
заповіджені на неділю, 2-го березня 1969 р.

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

— відбудуться —

в суботу, 15-го березня 1969 р.
в залі „ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧІ"
при 688 Сенфорд Аве. в Нюарку, Н. Дж.
Початок о год. 7-ій веч.

До участи в зборах зобов'язані предсідники, секретарі, касири і делеґати Конвенції наступних Відділів:
8, 14, 27, 37, 43, 65, 76, 133, 142, 152, 172, 214, 219, 234, 272, 306, 322, 340, 359, 371, 413, 459, 490.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:
1. Відкриття і вибір президії зборів;
2. Справоздання з діяльности Округи;
3. Вибір нової Управи і Контрольної Комісії;
4. Доповідь гол. секр. Ярослава Падоха;
5. Доповідь обл. організатора С. Гавриша.

В зборах візьмуть участь:
ЯРОСЛАВ ПАДОХ, головний секретар УНС;
АННА ДУБАС, головна радна;
СТЕПАН ГАВРИШ, головний радний і обласний організатор.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Ю. Баранюк — В. Салабун — В. Роговський

ТАРЗАН, Ч. 6140. Клопіт з парашутистом!

FROM LEDGE TO LEDGE TARZAN AND ITO LOWER THE UNCONSCIOUS MAN DOWN TO THE VALLEY.
HIS HEART STILL BEATS, ITO!
HOW DID HE GET UP IN OUR SKY, TARZAN?
THAT'S WHAT WE'LL ASK HIM -- IF HE LIVES!
4-7-6140

Від виступу до виступу Тарзан і Іто знизили непритомного чоловіка в долину.

— Іто, його серце все ще б'ється.

— Як він дістався вгору, до нашого неба?
— Це те, про що спитаємо його, якщо він житиме...